

РЕШЕНИЕ

№ 2547

гр. София, 12.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.03.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

**ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов
Людмила Коева**

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **715** по описа за **2023** година докладвано от съдия Людмила Коева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-чл.228 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение от 11.11.2022 г., постановено по НАХД № 11166 от 2022 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 112-ти състав е потвърдил Наказателно постановление /НП/ № 22-4332-013636/19.07.2022 г., издадено от началника на сектор към Столичната дирекция на вътрешните работи /СДВР/, Отдел „Пътна полиция“, с което на М. О. О., на основание чл. 179, ал. 2, пр. 1 от Закон за движението по пътищата /ЗДвП/ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200.00 /двеста/ лева за нарушение на чл. 20, ал. 2 от ЗДвП и на основание чл. 175 ал.1 т.5 ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100.00 /сто/ лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 2 месеца, за нарушение на чл. 123 ал.1 т.1 ЗДвП.

В срока и по реда на чл.211, ал.1 от АПК, вр.чл.63в от ЗАНН, решението е оспорено с касационна жалба от санкционираното лице, с искане да бъде отменено заедно с НП.

В съдебно заседание пред Административен съд София-град, касаторът не се явява и не се представлява.

Ответникът по касационната жалба- Столичната дирекция на вътрешните

работи, не депозира писмен отговор, не се представлява и не изразява становище по спора.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и тези, за които следи служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, вр.чл.348 и чл.354 от НПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва неблагоприятното за него въззивното решение и срещу акт, подлежащ на касационен контрол. Спазен е и законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна, по следните съображения:

Установената по делото от СРС фактическа обстановка, която касационната инстанция в съответствие с чл. 220 АПК, вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН възприема изцяло е, че на 05.07.2022 г. М. О. управлявала моторно превозно средство - лек автомобил „Ф. Голф“ с ДК [рег.номер на МПС] в [населено място], по [улица], с посока от [улица]към ул.“508“ и при [жилищен адрес] поради несъобразена скорост с интензивността на движението, реализира ПТП в паркирани автомобили в дясно на пътното платно. Действията ѝ били забелязани от свидетел очевидец, който запомнил регистрационния номер на автомобила, обадил се на тел.112 и разказал на пристигналите на място полицейски служители какво е видял. След като напуснала мястото на ПТП, О. продължила да се движи с управлявания от нея автомобил по [улица], по посока на движение от [улица]към [улица]. На кръстовището с ул.“508“, същата се движела с несъобразена скорост с интензивността на движението и реализирала още едно ПТП с насрещно движещ се лек автомобил. След реализираното ПТП жалбоподателката отново не спряла да установи последиците от инцидента и напуснала мястото на нарушението. Водачът на другия автомобил - св.Г. Г., подала на пристигналия полицейски екип информация за механизма на възникване на ПТП. Междувременно, О. била установена в близост до втория инцидент от екип на 09-РУ-СДВР, след което била изследвана за употреба на алкохол, като дрегерът отчел резултат над 1,2 на хиляда.

На 05.07.2022 г. мл. автоконтрольор З. съставил АУАН на водача, в които описал фактическите си констатации и дал правна квалификация на сочените нарушения - чл. 20, ал.2 от ЗДвП и чл.123, ал.1, т.1 от ЗДвП. При идентична словесна обосновка и дадена правна квалификация, на 19.07.2022 г. на М. О. О. е издадено НП, с което са ѝ наложени две административни наказания „глоба“ общо в размер на 300 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 2 месеца.

Видно от протокола от проведеното на 11.11.2022 г. съдебно заседание съдът е разпитал съставителя на протокола за ПТП, който е потвърдил и изнесеното в същия. В качеството на свидетел е разпитана Г. Г.- водачът на пострадалото МПС при второто ПТП, която потвърждава данните от подписаната в административнонаказателното производство декларация.

За да потвърди НП, въззивната инстанция е обусловила изводи, че в административнонаказателното производство не е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила и правилно е приложен материалният закон.

От страна на касатора, както в хода на производството пред административния орган, а и пред СРС, така и пред настоящата инстанция не са ангажирани доказателства за

установяване на различна фактическа обстановка, от установената със събраните по делото гласни и писмени доказателства.

Решението на районния съд е правилно.

Въззивният съд е изпълнил процесуалното задължение по чл.13, ал.1 от НПК, вр. чл.84 от ЗАНН, като е събрал съгласно чл.107, ал.2 НПК вр. чл.84 ЗАНН доказателствата от значение за пълното и всестранно разкриване на обективната истина по случая. Преценил е поотделно и в съвкупността им събраните и в административнонаказателното производство и в хода на съдебното следствие доказателства- писмени и гласни, които са еднопосочни и достатъчни за установяване на обстоятелствата от предмета на доказване в определените с чл.102 НПК вр. чл.84 ЗАНН граници.

Наличната доказателствена съвкупност, противно на оплакването на М. О., по безсъмнен начин установява извършените от нея административни нарушения по чл. 20, ал. 2 от ЗДвП и чл. 123 ал.1 т.1 от ЗДвП. Въззивният съд е извършил дължимата се цялостна служебна проверка на законосъобразността на оспореното НП, като наред с това се е произнесъл и по основните доводи, наведени с жалбата.

Правилно е приложен и материалният закон.

Съгласно чл. 20, ал. 2 от ЗДвП, водачите на ППС са длъжни при избиране скоростта на движението да се съобразяват с атмосферните условия, с релефа на местността, със състоянието на пътя и на превозното средство, с превозвания товар, с характера и интензивността на движението, с конкретните условия на видимост, за да бъдат в състояние да спрат пред всяко предвидимо препятствие. В случая е безспорно установено, че водачът не е съобразил скоростта си с интензитета на движението и поради това не е могла да контролира движението на управляваното от нея МПС, като в следствие на несъобразената скорост, тя е ударила насрещно движещия се автомобил, в резултат на което били нанесени материални щети. С поведението си О. е осъществила състава на нарушението по чл. 20, ал. 2 от ЗДвП, за което и правилно е ангажирана отговорността ѝ по смисъла на чл. 179, ал. 2, предл. първо ЗДвП.

След извършеното ПТП, М. О. не е спряла и не е установила последиците от него, което пък осъществява и второто нарушение-по чл.123, ал.1, т.1 ЗДвП, предмет на административнонаказателното обвинение.

При така установеното, касационният съд намира, че обжалваното решение е законосъобразно, поради което следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София - град, X. касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 17.11.2022 г., постановено по НАХД № 11166 от 2022 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 112-ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и/или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.

